

ครั้งหนึ่งที่ประณาสาธิตยของนิสิตปฏิบัติการสอน

จากการปฏิบัติการสอนและฝึกประสบการณ์วิชาชีพที่โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ของนิสิตปฏิบัติการสอน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 ที่ผ่านมา แม้ว่านิสิตจะสิ้นสุดการฝึกปฏิบัติงานแล้ว แต่สิ่งที่ยังคงอยู่ คือ ความรู้สึกของนิสิตที่มีต่อโรงเรียน ศูนย์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูฯ ขอนำเสนอบางส่วนเพื่อเป็นกระจกส่องสะท้อนให้เห็นภาพ

อันภาระหน้าที่ครูฝึกสอน
ประสบการณ์สาธิตเป็นพลัง
ความเป็นจริงและสิ่งที่คาดหวัง
ความเป็นครูหยั่งดอยู่ทั่วสรรพางค์
ให้แน่วหนักคงหลักรักศักดิ์ศรี
งานโรงเรียนคือภาระงานของครู
จรรยาบรรณความเป็นครูอยู่ในจิต
ทฤษฎีว่าด้วยหลักการจัดการ
อีกเทคนิควิธีจัดการเรียนรู้
กระบวนการเรียนรู้ดูเข้าที่
ประสบการณ์เหล่านี้ที่ได้ฝึก
สาธิตฯ ประสานมิตร เป็นบทเรียน

ส่องสะท้อนย้อนผลคนเบื้องหลัง
ประจูดั่งแสงเทียนสาดส่องทาง
ปลูกปั้นฝังสั่งสมบ่มทุกอย่าง
เสกสรรสร้างอุดมการณ์ความเป็นครู
มีภาระหน้าที่ประจำอยู่
ต้องเรียนรู้เพียรเพิ่มประสบการณ์
เมตตาศิษย์ กรุณา วาจาสุภาพ
ช่วยสรรค์งานการสอนให้ดูดี
ต้องควบคู่สื่อสร้างสรรค์สรรสุขี
ด้วยครูมีจิตวิทยาพาให้เรียน
จักฝังลึกผมนึกแน่วไม่แปรเปลี่ยน
ให้รู้เพียรรู้ค่าวิชาครูฯ

นางสาวศิริพร โพธิ์งาม (เอกการประถมศึกษา)

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ได้ผลิตนักเรียนที่มีคุณภาพสู่สังคมมากมาย ซึ่งเบื้องหลังความสำเร็จนั้นคงหนีไม่พ้นบุคลากรผู้ทรงคุณค่า หรือ คณะครูอาจารย์ภายในโรงเรียน ที่เป็นผู้อบรมคุณธรรมและสั่งสอนวิชาความรู้ให้นักเรียนสามารถช่วยเหลือตนเองและเอาตัวรอดเป็นที่ยอมรับในสังคมได้

เมื่อข้าพเจ้าได้มีโอกาสฝึกปฏิบัติการวิชาชีพครูที่โรงเรียนแห่งนี้ ข้าพเจ้ารู้สึกได้ถึงความเป็นครูมืออาชีพ ไม่ใช่แค่มีอาชีพเป็นครูของครูอาจารย์ที่นี่ เพราะไม่ได้สอนแค่วิชาความรู้อย่างเดียว ยังมีการวางแผนจัดการเรียนการสอนอย่างมีขั้นตอน เทคนิคการสอนที่ทำให้นักเรียนสนใจเรียน การปลูกฝังคุณธรรม และการทำงานอื่นๆ กับเพื่อนร่วมงาน ครูอาจารย์ที่โรงเรียนสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างครบถ้วนเต็มความสามารถ เมื่อข้าพเจ้าได้มาเรียนรู้เกี่ยวกับประสบการณ์ที่นี่ ทำให้ข้าพเจ้าได้เห็นตัวอย่างครูมืออาชีพที่ดีหลายท่าน โดยเฉพาะอาจารย์พี่เลี้ยงของข้าพเจ้า อาจารย์ลักษณะ อินทะจักรที่เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับข้าพเจ้า อีกทั้งทางโรงเรียนได้ให้การต้อนรับและดูแลนิสิตอย่างอบอุ่น มีการจัดประชุมทุกสัปดาห์ เพื่อชี้แนะและให้กำลังใจนิสิตฝึกสอนทุกคนในการทำงาน ไม่ปล่อยปละละเลย แสดงให้เห็นถึงความใส่ใจที่จะผลิตครูมืออาชีพ โรงเรียนมีสภาพแวดล้อมเอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนรู้ ทำให้ข้าพเจ้าไม่รู้สึกละเลยอะไร วัสดุอุปกรณ์ครบครันมีความสะดวกในการผลิตสื่อการสอน และกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนให้โอกาสนิสิตฝึกสอนทุกคนเข้าร่วม เช่น กิจกรรมกีฬา, กิจกรรมเข้าค่ายพักแรม, การแสดงโชว์ประจำปี ฯลฯ เป็นประสบการณ์ที่มีค่าอย่างยิ่งจะจดจำไว้ในความทรงจำตลอดไป

สุดท้ายนี้ข้าพเจ้าอยากขอขอบคุณทางโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ที่ให้โอกาสข้าพเจ้าได้มาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู จากนิสิตที่มีประสบการณ์อันน้อยนิดจะได้กลับออกไปเป็นครูด้วยความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ และจะนำประสบการณ์ที่ได้ออกไปพัฒนาบุคลากรของประเทศชาติให้มีความเจริญก้าวหน้าต่อไป

นางสาวสุนิศา เพ็ชรหงษ์ (เอกภาษาไทย)

ครั้งแรกที่ได้ก้าวเข้ามาที่โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) รู้สึกว่าตัวเองเกร็งมาก รู้สึกได้ถึงความขลัง เพราะได้ยินเสียงเล่าขานกันว่า นักเรียนโรงเรียนนี้มีแต่เด็กเก่งขั้นเทพ และโรงเรียนนี้ก็เป็นโรงเรียนที่มีชื่อเสียงในการสอนมาก กฎเกณฑ์และระเบียบต่าง ๆ พูดยาวว่าเคร่งครัดมาก แต่อย่างไรก็ตามเป็นครูอย่างพวกเราต้องอยู่ได้ทุกที่ไม่ว่าที่ไหนก็ตาม

หลังจากที่เข้ามาฝึกสอนในสัปดาห์แรก ก็ได้เห็นการทำงานอย่างเป็นระบบ การจัดสรรความรับผิดชอบในแต่ละหน้าที่ แม้กระทั่งการรับประทานอาหารที่เป็นระเบียบมาก แต่ทั้งหลายทั้งปวงที่กล่าวไป ล้วนเป็นการฝึกฝนให้นักเรียนมีระเบียบวินัย และที่สังเกตได้อย่างชัดเจนคือ โรงเรียนนี้มุ่งเน้นให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงออกซึ่งความสามารถของตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ โดยไม่เห็นเฉพาะเจาะจงไปที่การคัดเฉพาะผู้ที่หน้าตาดีเท่านั้น ไม่ว่านักเรียนคนนั้นจะเป็นอย่างไร จะมีความบกพร่องทางด้านสติปัญญาหรือไม่ แต่โรงเรียนนี้เขาสามารถจัดให้นักเรียนทุกคนได้ร่วมกันอย่างเต็มที่จริงๆ สมแล้วกับที่ได้ชื่อว่าเป็นโรงเรียนสาธิต

สำหรับความรู้สึกต่อครูอาจารย์และบุคลากรในโรงเรียน ถือได้ว่ามีความสัมพันธ์ในทางบวก คือทุกคนในโรงเรียนต่างช่วยให้คำแนะนำ คำตักเตือน และคอยช่วยเหลืออย่างดี โดยเฉพาะอาจารย์พี่เลี้ยงที่คอยแนะนำ ให้กำลังใจ ให้ข้อเสนอแนะ และอำนวยความสะดวกในการจัดหาสื่อและอุปกรณ์สำหรับการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งให้คำปรึกษาในทุก ๆ ปัญหา

ภาพรวมสำหรับโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ถือว่าดี ทั้งคุณภาพของโรงเรียนและบุคลากรในโรงเรียน ซึ่งดิฉันรู้สึกภาคภูมิใจและถือว่าเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ได้มาฝึกสอนที่นี่ โดยเฉพาะทุกครั้งที่ได้เห็นรอยยิ้มและกำลังใจของนักเรียนที่ทำให้ดิฉันมีพลังพร้อมที่จะสู้ต่อไป

นางสาวดารารัตน์ นาค่อม (เอกสังคมศึกษา)

โดยส่วนตัวแล้ว ข้าพเจ้ามีโอกาสร่วมกิจกรรมของโรงเรียนตั้งแต่เรียนปี 1 เนื่องจากการจัดแสดง “โซนจิ๋ว สัญจร” ไปตามภูมิภาคต่าง ๆ ได้ไปช่วยดูแลนักเรียนที่ทำการแสดง และตอนปี 2 มีโอกาสได้เรียนกับอาจารย์ เรวดี เพชรมุณี ซึ่งเนื้อหาเกี่ยวกับเด็กปฐมวัย ได้เรียนรู้เทคนิคการสอน ได้เรียนรู้การเขียนแผน ที่สำคัญอาจารย์ใจดีมาก มีอีกหลายเหตุผลที่ทำให้ข้าพเจ้าเลือกมาฝึกสอนที่นี่ ยิ่งตอนที่รู้ว่าจะได้ฝึกสอนที่นี่จริงก็รู้สึกดีใจและต้องเตรียมตัวให้พร้อม เพราะว่าการที่จะมาสอนนักเรียนโรงเรียนสาธิตแห่งนี้ นักเรียนกล้าที่จะถาม กล้าที่จะแสดงความคิดเห็น ถ้าเราเป็นครูที่ไม่สามารถตอบคำถามเหล่านั้นได้ก็คงจะรู้สึกไม่ดี

และเมื่อได้มาฝึกสอนที่นี่จริง ๆ ในช่วงแรกที่ได้เข้าสอนรู้สึกกังวลต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอนเพราะมีความรู้สึกว่าเรายังเตรียมตัวไม่ดีพอ จะสอนได้ไหม คิดไปต่าง ๆ นานา แต่ก็ได้อาจารย์ที่น่ารักทั้งสองท่านคอยให้คำแนะนำ และดูแลเสมือนแม่ดูแลลูกทำให้ข้าพเจ้าคลายกังวลและมั่นใจในตัวเองมากขึ้น อาจารย์ทั้งสองท่านทำให้ข้าพเจ้าได้เห็นการทำงานที่ต้องรับผิดชอบ นอกเหนือจากวิชาดนตรีที่ท่านสอน ท่านยังมีหน้าที่รับผิดชอบในส่วนภาระงานอื่นของโรงเรียนและท่านก็ทำงานโดยไม่ขาดตกบกพร่อง ทำให้ข้าพเจ้ารู้ว่าการเป็นครูนั้นไม่ได้ง่ายอย่างที่คิด และก็ไม่ได้ยากเกินถ้าเรามีความตั้งใจและความรับผิดชอบ และด้วยความรัก ความอบอุ่น การเอาใจใส่ของอาจารย์เรวดีและอาจารย์บุญชรัศม์ ทำให้การฝึกประสบการณ์ในครั้งนี้ประสบผลสำเร็จได้

ขอขอบพระคุณโรงเรียนสาธิตฝ่ายประถม ที่เอื้อเฟื้อสถานที่ในการฝึกประสบการณ์สอน ขอขอบพระคุณอาจารย์เรณูรัชต์ ที่คอยดูแลความเป็นอยู่ของนิสิตทุกคนที่มาฝึกประสบการณ์สอนในโรงเรียนแห่งนี้ ขอขอบพระคุณอาจารย์เรวดี เพชรมุณี อาจารย์บุญชรัศม์ พันธุ์เสือ ที่คอยแนะนำการเขียนแผน พร้อมทั้งดูแลความเป็นอยู่ ความรู้สึกที่มาโรงเรียนนั้นเหมือนได้มาบ้านอีกหลัง มีแม่ที่คอยสอนและให้ความอบอุ่นเสมอ ขอขอบคุณนักเรียนทุกคนที่ทำให้รู้จักการสอนและพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ยากจะลืม

นางสาววารภรณ์ บุญส่ง (เอกดนตรีไทย)

จากการที่ข้าพเจ้าได้มาฝึกสอนที่โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) นั้น พอข้าพเจ้าก้าวเข้ามาในรั้วโรงเรียน ข้าพเจ้าก็รู้สึกประทับใจและรู้สึกดีมากในหลายๆเรื่อง อาทิเช่น จากวันแรกที่ข้าพเจ้าได้เข้ามาในโรงเรียนข้าพเจ้าได้พบกับอาจารย์วิจิตร ซึ่งเป็นอาจารย์พี่เลี้ยงของข้าพเจ้าที่มีความเป็นกันเอง ช่วยเหลือข้าพเจ้าในหลายๆเรื่อง ทั้งในเรื่องการทำแผนการสอนที่ใช้ในการสอนนักเรียน การแนะนำสิ่งที่ดีในการใช้ชีวิตในรั้วโรงเรียนที่ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกดี จากอาจารย์พัทธาและอาจารย์ศิริพร ซึ่งเป็นอาจารย์ประจำชั้นที่ข้าพเจ้าไปทำหน้าที่ประจำชั้นด้วย เช่น การที่อาจารย์เวลาที่มီးอะไรอาจารย์ก็จะนึกถึงข้าพเจ้าเสมอๆ ทำให้ข้าพเจ้าไม่รู้สึกเกร็งในการทำงาน แม้บางครั้งอาจารย์อาจจะพูดตรงไปบ้าง แต่ข้าพเจ้าก็คิดว่าอาจารย์หวังดีต่อข้าพเจ้าอยากให้ข้าพเจ้าทำงานและอยู่โรงเรียนอย่างมีความสุข จากอาจารย์ณัฐกร ถึงแม้ข้าพเจ้าไม่ได้ทำงานร่วมกับอาจารย์ แต่อาจารย์ก็ได้ให้ความช่วยเหลือข้าพเจ้ามาโดยตลอด เช่น การปรี้งงาน การให้ความช่วยเหลือในเรื่องอื่นๆด้วย ซึ่งข้าพเจ้าก็ต้องขอขอบคุณอาจารย์มากที่ให้ความช่วยเหลือข้าพเจ้า จากอาจารย์เรณูรัชต์ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ทำหน้าที่ประสานงานของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ซึ่งอาจารย์จะคอยทำหน้าที่ดูแลพวกเรา นิสิตฝึกสอน ทั้งในเรื่องการทำงาน การใช้ชีวิตอยู่ภายในโรงเรียน ซึ่งอาจารย์จะคอยมาบอกและคอยเตือนเราตลอด ทำให้เรารู้สึกเหมือนมีแม่อีกคนหนึ่งที่ดีคอยหวังดีกับ บอกแต่สิ่งที่ดีกับเรา ทำให้เราใช้ชีวิตอยู่ในโรงเรียนได้อย่างมีความสุข จากนักเรียนที่ข้าพเจ้าได้สอนถึงแม้ว่านักเรียนในบางครั้งอาจจะดื้อหรือชนไปบ้าง ก็ด้วยวัยของนักเรียน แต่ข้าพเจ้าก็ต้องขอบคุณนักเรียนที่ทำให้ข้าพเจ้าได้พบประสบการณ์ใหม่ที่ไม่เคยได้เจอที่ไหน ทำให้ข้าพเจ้าโตเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น จากการที่ข้าพเจ้าต้องฝึกความอดทน ถึงแม้ว่าข้าพเจ้าอาจจะไม่ชอบเสียงดัง ที่ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกหงุดหงิดได้ ฝึกความอดทนในการสอนนักเรียน จากนักเรียนที่ข้าพเจ้าได้ทำหน้าที่ประจำชั้นซึ่งข้าพเจ้าไม่เคยคิดมาก่อนว่าจะรู้สึกสนิทกับนักเรียนได้ขนาดนี้ ซึ่งนักเรียนจะชอบมาคุยกับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะให้ความสนิทสนมกับนักเรียนเหมือนเป็นเพื่อนของนักเรียน นักเรียนสามารถจะมาคุยกับข้าพเจ้าได้ทุกเรื่อง ทำให้ข้าพเจ้าไม่รู้สึกว่าป็นอาจารย์แต่เรากลับเหมือนเป็นเพื่อนและพี่น้องกันมากกว่า และสุดท้ายข้าพเจ้าก็ต้องขอบคุณเพื่อนนิสิตที่ข้าพเจ้าไม่เคยได้เจอกันมาก่อนแต่ว่าพวกเราก็ได้มาเป็นเพื่อนสนิทกัน จากการที่เราได้ทำงานร่วมกันในหลายงาน ทั้งจากการไปพบเพื่อนชานเมือง ทัศนศึกษา เล่านิทานที่ห้องสมุด ทำให้เราได้รู้จักกันมากขึ้น ถ้าไม่มีเพื่อนๆทุกคนข้าพเจ้าก็ไม่สามารถจบการฝึกสอนจากโรงเรียนนี้ได้ เพราะการใช้ชีวิตอยู่เราไม่สามารถอยู่คนเดียวได้ เราจะต้องมีเพื่อนร่วมงานที่ดีซึ่งทุกคนก็ได้เป็นเพื่อนที่ดีมาก ซึ่งข้าพเจ้าจะเก็บความประทับใจและรู้สึกดีดีเหล่านี้เอาไว้เพื่อเป็นกำลังใจการทำงานต่อไป และข้าพเจ้าจะไม่มีวันลืมทุกคนได้เลย ขอขอบคุณทุกคนที่ทำให้ข้าพเจ้าอยู่โรงเรียนนี้อย่างมีความสุข^^

นางสาวชฎิจิตร ชื่นแสงชัย (เอกเทคโนโลยีสื่อสารการศึกษา)